

[Augsburg], 26. Februar 1554

An Joachim Camerarius d. Ä.

BSB, Clm 10370, Nr. 251.

Clariss[imo] viro, Ioachimo Camerario etc. Domino et amico suo colendo. Leiptzig.
 S. P. D. Male sit isti climacteri, qui et tibi tranquillitatem et nobis optatum conspectum tuum adimit: si tamen illi male precari fas est, qui neque officijs neque conuicijs mouetur, ac non potius in eo nobis elaborandum, vt omnes et hominum et fortunae aduersationes aequis et magnis animis superemus. quod quia te pro singulari virtute et sapientia tua facere compertum habeo, ineptiss[imus] essem, si te vel monere vel confirmare instituerem, qui ipse rerum mearum satago, etiam cum neque hebdomaticis neque Enneaticis annis infestor. Tota enim vita mea nihil nisi perpetuus climacter est. Itaque saepe mihi in mentem venit dicti tui, cum Norimbergae de conditionis molestijs conquerenti, cum risu responderes Fortunam meam quoquis me sequi, vt Caesarem suuam. idque omnino verum est. Mala enim mea non tolluntur vnquam (de ijs loquor quae non communia omnium sed mea priuatim sunt) sed aut mutantur, aut minuuntur aut augentur, suique similia perpetuo manent. Quae res in causa est, vt omnem mutationem pertimescens, nota mala tutiss[ima] arbitrer. Inuitor Basileam, Tubingam, Ingolstadium ab ijs qui mihi bene cupiunt. Sed Wolfius Augustae apud Fuggeros manendum censem, dum expulsus fuerit, quod ne vnquam mea culpa fiat, summa diligentia cauebo. Neque vero de tantis viris suspicari aut timere debeo, fore vt insontem expellant. Itaque hoc ipso die repudiaui conditionem in speciem luculentam. Accersitus enim sum nomine Borussiorum principis ab Academia Regiomontana ad Graecas literas docendas stipendio ducenorum aureorum promisso, qualis fortuna etsi hactenus mihi nunquam contigit, tamen cum Bibliotheca nostra commutanda non videtur, quam spero indies voluptatis plus, molestiarum minus exhibitaram esse. Etsi autem molestias sine te caepi, tamen voluptates, si quae esse poterunt, lubens quoquis tempore communicabo tecum. περὶ τῆς πολυανθρώπου ξενοδοχίας constans adhuc fama est, Caesarem ante Pentecostem hic affuturum. Ac verum sanè est tali tempore magnam hospitiorum, commodorum praesertim penuriam. Nam ipsi Fuggeri qui nunc ampliss[ime] habitant, in angustias rediguntur. Sed tamen, curabo vt maturè scias, quo loco res sit, vbi voluntatem tuam certius intellexero. περὶ τοῦ πυριφλεγεθόντος si quid nostratis negocij facessit, τοὺς πολλοὺς ἡμᾶς λέληθεν. De voluntate eius non dubium est. ἀφορμῆς γὰρ δέεται μόνον ἡ τυραννίς, καὶ, τό γε νῦν ἔχον, ἀκήρυκτός ἐστι πόλεμος πᾶσι πρὸς πάντας. Itaque si isthic pristinam fortunam tueri poteris, gratulandum tibi erit. Sin migrandum fuerit, honestos receptus complures tibi non defuturos, planè persuasum habeo, et in eo tibi omnem operam meam et opem, quantulacunque esse poterit, polliceor. Ciuitas nostra ludimagistrum habet, nec ullum ab ea requiri<ri> amplius, è nostro Henzelio intellexi qui tibi salutem plurimam cupit. In Petro tuo potius nostro hoc vnum desidero, quod crucem suam minus patienter ferre videtur, et periculum est, ne Charybdim fugiens in Scyllam incidat, quod nolim. πᾶσαι γὰρ μεταβολαὶ ἐπικίνδυνοι. Vale. 4 Cal[endas] Martij Anno 1554.

Hieronymus Wolfius.

Carmen tuum mihi gratiss[imum] est, sed illud molestum, quod ἵσω ἀνταποδοῦναι nequeo.